

Gratuláció a közösségnek

Apró Antal látogatása a falemezgyárban

Amikor a Szeged városi pártbizottság vezetői megkérdezték az ünnepi pártbizottsági ülésre érkezett Apró Antalt, az MSZMP Politikai Bizottságának tagját, a Minisztertanács elnökhelyettesét, hogy délután mivel szeretné eltölteni Szegeden az időt, a válasz mint már korábban annyiszor — így hangzott: „Ha nincs akadály a tekintetünk meg egy üzemét.” A Szegedi Falemezgyárra esett a választás.

Nem tudni, kinek volt hasznosabb ez a gyárlátogatás: a gyáriaknak, vagy a helyettes miniszterelnöknek? Annyi azonban több mint valószínű, hogy kölcsönösen sokat tanultak egymástól, sőt a megyei és a városi pártbizottság jelenlévő vezetői is szerettek hasznos tapasztalatokat.

Jó nyereség

Sikerről, gondokról, tervekről kezdődött rögtön eszmecsere, mielőtt a vendégek beléptek a gyárkapun. Dani János igazgató, Simon Árpád, az MSZMP üzemi csúcsvezetője, Szabó Lajos főmérnök és Orsy Árpád főkönyvelő számokkal, adatokkal bizonyították, hogy a gyár a nehézségek ellenére sem működik rosszul. A tervezett nyereséget jelentősen „meghajazzák”, s a dolgozók — ez már szinte biztos — közel egyhónapi keresetnek megfelelő részesedésre számíthatnak év végén. A gyárnak nincsenek értékesítési gondjai, sőt a vezetők örülnek, ha minden igényt ki tudnak elégíteni. Szállítanak árut a bútortipar, a hajóipar, a Ganz-MÁVAG, sőt az építőipar részére is. Összesen mintegy 30 vállalattal állnak üzleti kapcsolatban, csak az a baj, hogy közülük egyik-másik nem mindig tud időben fizetni. Ez pedig komoly nehézségeket okoz egy ilyen kis üzemben, mint a falemezgyár.

Műhelyi

tapasztalatok

Apró elvtárs az önállóság eddigi tapasztalatairól behatóan érdeklődött. A válaszok egyike: Jellemző, hogy idén

már nem kell a gyárnak átvennie a rossz, használhatatlan fát, mint a korábbi tervutasításos években. Egy másik megjegyzés: Ugyanakkor azonban jó lenne korszerűbb, nagyobb teljesítményű gépeket beszerezni, de egyelőre nincs miből. Szükséges volna javítani a szociális ellátottságot, sőt a gyári utakra is ráférne a renoválás, csak-hogy erre most nemigen kapnak beruházási hitelt a banktól. Kérték a Minisztertanács elnökhelyettesét, hogy lehetőség szerint támogassa a faipar fejlesztését.

A gyári műhelyekben fegyelmezett, szorgos munkának lehettek tanúi a látogatók. A bútortlap-középrész üzemben Kulcsár Istvánné művezető, és Benczur András, a II. sz. pártalapszervezet titkára köszöntötte az érkezőket. A lemezcsarnokban többen is készségesen adtak információt a gyártási folyamatról és a minőségről. Id. Kónya Ferenc prégépvezető részletesen válaszolt Apró Antal kérdéseire, amelyek nem kis szakmai hozzáértésről tanúskodtak. A munkások szeretik az ocumé nevű 110–130 centiméter átmérőjű import rönköket, mert azokról jóval gazdaságosabban lehet szeletelni a lemezt, mint a két-háromszorta vékonyabb bükkfatörzsekről. Csakhát az importra elég drága.

A színtűrnér üzem munkásai némi büszkeséggel mondták el, hogy a nyereség idei kedvező alakulásához ők igen jelentős részben járulnak hozzá. A ládaüzemben (két éve épült) a Május 1. szocialista brigád tagjai vonták magukra a figyelmet. Az egyik brigádtag, Tábitz Jánosné elmondta, hogy műszakonként 230 ládát szegez össze. A brigádvezető Vass Kálmánné azonban 260–280-ra is tud menni, olyan ügyes, könnyű a keze. Az ő keresete eléri a 2000 forintot is, míg az átlagos munkabér 1500–1600 forint körül mozog. A ládaüzem egyébként mintegy 50–60 bedolgozót is foglalkoztat, akik hazaviszik

az anyagot, és otthon — olykor a családtagok közreműködésével — készítik el a gyümölcsösládákat.

Fahulladék

vagy gáz?

Megismerkedhettek a vendégek egy érdekes problémával: a falemezgyárban fahulladékkal tüzelnek és így egy tonna gőz önköltsége mindössze 48 forint. Ellenben azokban a szegedi gyárakban, ahol földgázt használnak, 100 forintnál is többbe kerül a gőz tonnája. Ez bizony elég drága és nem nagyon ösztönöz arra, hogy a szegedi üzemek gyorsabb ütemben térjenek át a földgáztüzelésre.

Véget ért a gyárlátogatás. Mindent egybevetve, a vendégek kedvezőnek ítélték a látottakat. A Minisztertanács elnökhelyettese gratulációval búcsúzott a gyár vezetőitől, akik megköszönték gondoljaik, eredményeik, törekvéseik meghallgatását.

Negyvenezer felszállás

Búcsúznak a növényvédő repülők

A Repülőgépes Növényvédő Állomás kilenc gépe dolgozott az idén Csongrád megyében és szegedi megyében már befejezéshez közeledik. A szegedi járásban és Makó környékén állomásozott gépek visszatértek Budaörsre, a Hódmezővásárhely, Szentés és Székkutas körzetéből felszálló brigádok még rövid időt itt töltenek. A mélyszántás előtti műtrágyázást fejezik be, illetve az állami gazdaságokban vetett újfajta, nagyterméshozamú búzák fejtrágyázása a feladatuk az elkövetkező hetekben.

Ez az esztendő kedvezett a „légi földművelők”-nek, vol-

Hősök nyomában

Négy csapat, húsz válaszra elszánt fiatal, ötvenkét kérdés, egy játékvezető és persze az öttagú zsűri. Ezek voltak a vasárnap délután legfontosabb tényezői ahhoz, hogy a balástyai fiatalok érdekes vetélkedőnek izguljanak a hársadalmi munkával ötletesen, izléseken berendezett, hangulatos helyi ifjúsági klubban. A KISZ Hősök nyomában címmel hirdette meg versenysorozatát az 1918/19-es forradalmak fél évszázados jubileumára — melynek szegedi járási döntőjén a balástyaiak látták vendégül Tápié, Kiskundorozsma és Üllés csapatát.

A magyar történelem, irodalom, művészeti élet és sport 1918–19-es fejezeteit idéző kérdésekre feleltek a versenyzők. Legjobban az üllésiek. A földművesszövetkezeti lányok: Négyökrű Mária, Barna Mária, Tóth Istvánné, Vass Éva, Zsiri Júlia megérdemelten nyertek a házigazda balástyaiak, valamint a dorozsmai, és tápiéi fiúk előtt. Így Szelei József, a járási KISZ-bizottság titkára az üllésieket hívta meg a megyei döntőre.

Milliós sereg

szocialista módon dolgozni, tanulni, élni — ez az a hármass jelszó, amelynek egy évtizedes diadalútjáról sok szó esik napjainkban. És méltán, mert serege, tábora van ma már a tizedik életévét betöltő szocialista brigádmozgalomnak. A kisszámú veterán osztagok tíz esztendeje tették meg első vállalásaikat, lelkes seregük azóta már hatalmas utat tett meg, s immár létszámuk közelíti az egymilliót.

„Valamennyi dolgozó társadalmi aktivitása megnőtt, s csak ezen a talajon fejlődhetett ki a szocialista brigádmozgalom” — mondotta Kádár János a Budapesti Harisnya-gyárban tett üzemlátogatása alkalmával. Valóban: ez az alfája és omegája a mozgalom nagyarányú kibontakozásának. A munkások társadalmi aktivitása talált utat magának a vonzó és népszerű versenyformában, egyszerű, de céltudatos, a maguk helyén nagyon is fontos törekvések váltak így egyesülve-hatványozódva nagyszerű társadalmi erővé.

Gazdasági és gazdálkodási sikereinkben is mindentől ott munkál a brigádok szorgalma, tisztességes, példamutató helytállása. Az, hogy meggyőződéssel, tudatossággal igyekeznek egyre közelebb jutni kitűzött céljaikhoz. Pontos, fegyelmezett, jól szervezett munkájukról ismerik, ezért becsülik a brigádtagokat. A műszaki fejlesztést, újítómozgalmat szaktudásukkal, leleményességükkel segítik, kezdeményezik új, korszerűbb eljárások bevezetését. Különösen sokat tesznek a minőségért, tudják és tudatosítják másokban is, hogy a kifogástalan termékek iparunk jó hírét növelik külföldön is. Minden munkánk egy-egy bizonyítvány — mondta egy bútorgyári brigádéros —, amire a mi tagjaink kézzel írták rákerül, azért mi bátran vállaljuk a garanciát.

A gondos, figyelmes, lelkiismeretes munka, a kiváló minőség érdekében kibontakozott jubileumi versenyben — melynek a KMP megalakulása 50. évfordulójának tiszteleg munkásoktólunk — mint már annyiszor, ismét lendítő és alkotó erőnek bizonyult a hármass jelszó mozgalma. Felajánlásait év közben derekasan teljesítik, meg is tetézik sok helyütt, jól szolgálják munkájukkal gazdálkodásunk új rendjét, maguk és dolgozó társaik boldogulását.

Helyenként, sajnos, még mindig fellelhetők formális elemek. Például a tapasztalatlanabb kollektívák általánosan fogalmaznak vállalásaikban. 1. Brigádterv teljesítése. 2. Takarékoság. 3. Munkaidő-kihasználás. 4. Minőségjavítás — olvashatjuk a sablonos felajánlást egyneműlik naplóban. Nem derül ki, mit is kívánnak tenni a takarékoság, vagy a minőség érdekében, milyen módszereket alkalmazva stb.; egyszerűen nem konkrét. Nehéz értékelni az olyan vállalást, amely egyetlen tagot sem kötelez különösebb feladatokra, azon túl, amit egyébként is el kell végeznie a munkabér fejében.

A művelődés: a hármass jelszó második része is sokat kamatozott már. Kialakult a helyes gyakorlat: minden brigádtag a vele szemben támasztott követelményeknek megfelelően, erejéhez, idejéhez mérten tanuljon, művelődjön. A többre törekvés, az új, társadalmilag és egyénileg hasznos ismeretek szerzésére, megvitására való serkentés sok és sokféle formában nyilvánul meg. A lezajlott „Mestersegünk címere” elnevezésű szocialista brigádvetélkedő ország-világ előtt felmutatta a mozgalom szellemi fényeit is. Ez alkalmából hangzott el a bejelentés: tavasszal megrendezik a szocialista brigádvezetők harmadik országos értekezletét. Ismét új mérföldkő a mozgalom történetében. Kifejezi a társadalom megbecsülését, érdeklődését, s egyben jó alkalom ad a számvetésre, a sikerek és fogyatékoságok feltárára is.

A harmadik alkotóelem — szocialista módon élni — összefoglaló jellegű; mindenre kiterjed ez a fogalom. Nem kevesebb, egy új erkölcsi kódex humánus tételének életbe léptetésére, élésére vállalkoznak a brigádtagok. A szocialista gondolkodásmód és felelősségtudat hatja át tevékenységüket; munkatársaik segítségére, a társadalmi tulajdon óvására épp úgy gondolnak, mint más nemzetbeli osztálytársaik támogatására. Szép példákat láthattunk erre a vietnami szolidaritási akciók során. A nagyszerű folyamat, amely erősíti az emberek közti bizalmat, az egymásért érzett felelősséget, a közügyekben való aktív részvételt — s egyben harcot hirdet önzés és karrierizmus, henyéség és nyereszkeskedés ellen —, mindinkább kibontakozik. Egyesek felvetik, hogy ez a jellemformálódás nehezen megfogható dolog. Találkozni tanácstalansággal, formalizmussal is több helyütt. Pedig alaposan körülnézve minden brigádban jól meghatározhatók az ilyen irányú tennivalók. Társadalmunkban, ahol az emberért törőtnik minden, az elvtársi viszony, segítőkészség, figyelmesség, az emberiség szép jelei mellé újakat és újakat képes adni ez a mozgalom. Ilyen volt például a konzervgyári brigádok példája; egy dorozsmai sokgyermekes család házépítésénél szorgoskodtak társadalmi munkában. Ugyanitt, de más szegedi gyárakban is láthatjuk, hogy száműzték a szakmai féltékenységet, nemhogy nem kell „ellonni” már a mesterfogásokat, de a szocialista brigádtag mesterek maguk ajánlják fel szaktudásukat a kezdőknek, tanulóknak.

Bizonyos, hogy még a legösszeforrottabb kollektívák házatáján is van ok önkritikus vizsgálódásra, számvetésre, megújító akarásra.

Simai Mihály

Rendelő — orvos nélkül

A kübekházi orvos májusban elköltözött a faluból. Üres maradt a rendelő, a szomszéd községből, Szőreg-ről, Újszentivánról jár ki hetenként az orvos helyettesíteni. A jövő hónapban azonban — mint mondják — a falunak lesz orvosa. Kell is nagyon, mert ősszel a földművelő emberek jobban ráérnek, be-bejönnek a tanyákról, szaporodnak a betegek.

Néhány évvel ezelőtt jó pénzért vásárolta a községi tanács az orvosi rendelőt és a szolgálati lakást. Kérték a segítséget, az igénytük megvan, szerencsére most már az ígéret is. Jelentkeztek többen is, akik szívesen telepednének le a faluban, gyógyítgatnák az arra rászorulókat. Karácsonyi ajándeknak nem is lenne rossz ez Kübekházán.

*

— Akad itt bőven gond, hiszen Kübekháza sem „kiemelt” község, így aztán filérelékből rakosgatjuk össze azt az összeget, amin csinosítani tudjuk a falut. Évente a lakosság 90 ezer forintot fizet be, ebből bizony nem sokra haladunk — sorolja Zsótér András, a községi tanács vb elnöke. — A közös gazdaság, a Sarló és Kala-

Kübekházi gondok

pács Tsz segítget, így aztán most is az foglalkoztat bennünket, jövőre mivel gyarapodhat a falu.

Sok a panasz a közbiztonságra. Jövőre 120 ezer forintot tudnak erre fordítani, s rögtön más fényben, csinosabban ragyog a feketeföldi falu. Egy kis ügyességgel, takarékosággal még 2 ezer méter járdára is futja.

— A társadalmi munka nélkül létezni sem tudnánk. Számítunk az emberek segítségére, és ők szívesen jönnek. A parkosítást elvállalták és az utcák csinosítását. És segítenek ebben is a határőrök.

*

A falu bensőséges ünnepre készül. Nem feledkeznek meg azokról, akik annak idején, a nehezebb esztendőben szavukat hallatták a pártért és kiálltak a közügyek mellett, az emberibb hónapért. December 3-án ünnepélyes párttaggyűlést tartanak, amelyre a veteránok közül, a pártalapítók közül is — akik másfelé el-

nek — több idős kommunis-tát meghívunk. 1945-ben 200-an sorakoztak a kommunis-ták zászlai alá Kübekházán.

— Erre a párttaggyűlésre, erre az elvtársi találkozóra a régiéktől sok barátunkat, elvtársunkat meghívjuk, hiszen az ő munkájuk is szerves része a miénknek — mondták a község vezetői.

*

A határ csendes. Régen a földben pihen már a jövő évi kenyér magja. Betakarították már a terményt, csak a lánctalpasok dübörögnek, hasítják a zsíros, fekete földet. Azért gond is akad, hiszen közeledik az év vége, a közös gazdaság nem sokára számot adhat az idej tevékenységéről.

— Ha értékesíteni tudjuk a megtermelt áruinkat, akkor nem lesz probléma — mondja Gyürefi István, a Sarló és Kalapács Tsz elnöke. — Sajnos, ezidáig nincs kereslet, pedig piacra adnánk 3 ezer pulykát, 2 ezer libát, 26 hízott marhát, 450 birkát, s a fejünk se fájna.

Jelenleg még csak az idei év számbavétele, értékelése kezdődött meg. De néhány hét múlva már jobban előre kell tekinteni, hiszen maholnap itt az üjlesztendő. S a terveket valóra váltani!

Sz. Lukács Imre

Korszerűbb a sütőipar

Gázzal és olajjal fűtik a kemencéket

Szeged csaknem valamennyi péksége jelentősen korszerűsödött az idén. A működő sütődék közül egyben gáz, ötben pedig olaj váltotta fel a hagyományos fűtőanyagot, a szénét. A napokban véget ér a fontos munka, s a Szegedi Sütőipari Vállalat 1-es számú üzemében is befejeződik az átalakítás, itt is áttérnek a gáztüzelésre. A Szegedi Sütőipari Vállalatnál kapott tájékoztatás szerint több mint félmillió forintba került az áttérés, amely a vizsgálatok szerint hasznos

volt. A pékségekben a gáz és olaj alkalmazása révén sokat javultak a munkakörülmények, a pékek higiénikusabb környezetben dolgozhatnak. A vállalat jövőre nagyobb beruházásba kezd: a Tavasz utcában megszüntetik az elavult üzemét és több millió forint beruházással az ország egyik legkorszerűbb sütődjét építik fel.

Hétfőn ülést tartott az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezetének Központi Vezetősége, amelyen részt vett dr. Szabó Zoltán egészségügyi miniszter is. Cserba László, az Egészségügyi Minisztérium főosztályvezetője arról tartott tájékoztatást, hogyan alakul a harmadik ötéves tervben kitűzött egészségügyi feladatok végrehajtása. Az ülésen a legutóbbi KBV-ülés óta végzett munkáról dr. Darabos Pál, az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezetének főtitkára számolt be.

KEDD.
1968. NOVEMBER 19.

DEL-MAGYARORSZAG 3